

Міністерство освіти і науки України
Комітет з фізичного виховання і спорту МОН України
Сумська обласна державна адміністрація
Управління молоді та спорту Сумської обласної державної адміністрації
Національний університет фізичного виховання і спорту України
Тартуський університет (Естонія)
Сумський державний університет

**ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В СИСТЕМІ
ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ФАХІВЦІВ
ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ І СПОРТУ**

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ
ІІІ МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
(Україна, Суми, 14–15 квітня 2016 року)

Суми
Сумський державний університет
2016

ПРО ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ФОРМ ТА МЕТОДІВ НАВЧАННЯ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ДЛЯ СФЕРИ ФІЗИЧНОЇ РЕКРЕАЦІЇ

Данилевич М. В., к. н. з фіз. вих. та спорту, доц.
Львівський державний університет фізичної культури
mdanylevych@ukr.net

Сьогодення вимагає від вищої фізкультурної освіти підготовки фахівця, здатного якісно виконувати свої професійні обов'язки в ринкових умовах та постійно самовдосконалюватися [2, с. 31].

Через відсутність у попередні роки сильної школи підготовки кадрів для сфери фізичної рекреації, в Україні виник дефіцит фахівців у цьому сегменті ринку праці [1, с. 221].

Процес підготовки майбутніх фахівців з фізичної рекреації, які будуть конкурентоспроможними на ринку праці, потребує широкого застосування інтерактивних методів і форм навчання.

З огляду на викладене вище ми провели анкетування викладачів десяти вищих навчальних закладів України. Було опитано понад 100 осіб професорсько-викладацького складу, які приймають участь у підготовці майбутніх фахівців фізичного виховання та спорту до рекреаційно-оздоровчої діяльності.

За допомогою анкетування ми визначали які форми навчання, поряд із традиційними, використовують викладачі у процесі професійної підготовки фахівців з фізичної рекреації.

Аналіз відповідей респондентів показав, що 27,43 % опитаних регулярно застосовують проблемні лекції; 25,55 % – семінари-диспути; 19,41 % – міні-лекції і лише 11,80 % – лекції-дебати. При цьому, зовсім не застосовують у своїй роботі зі студентам лекції-дебати 42,69 %; міні-лекції –

38,53 %; семінари-диспути – 25,29 %; проблемні лекції – 20,95 % опитаних викладачів.

Для стимуляції навчально-пізнавальної діяльності студентів необхідно застосувати активні методи навчання, використання яких наближає студентів до реальної професійної діяльності.

Тому ми у своїй роботі з'ясували, які методи навчання, поряд із традиційними, застосовують викладачі у процесі професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до рекреаційно-оздоровчої діяльності. У якості новітніх методів навчання виступали ділові та рольові ігри, кейс-стаді, метод проектів, тренінги та бліц-опитування.

Так, регулярно застосовують бліц-опитування 27,19 % опитаних, ділові та рольові ігри – 18,37 % респондентів; тренінги – 14, 37 %; метод проектів – 9,90 %; кейс-стаді – лише 4,02 % викладачів. Поряд з цим, не використовують у своїй роботі кейс-стаді 59,76 %; метод проектів – 50,42 %; тренінги – 47,61 % опитаних викладачів.

Отримані дані свідчать про доволі критичну ситуацію зі застосуванням нетрадиційних, новітніх форм та методів навчання. У своїй більшості викладачі вищих навчальних закладів України послуговуються традиційними, доволі застарілими і неефективними на сьогоднішній день методиками.

Для підвищення якості професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичної рекреації потрібно активізувати запровадження сучасних, інноваційних технологій, спрямованих на підготовку конкурентоздатних кадрів. .

Література:

1. Андрєєва О.В. Фізична рекреація : [монографія] / Олена Валеріївна Андрєєва. – К. : ТОВ «НВП Поліграфсервіс», 2014. – 286 с.

2. Войнар Ю. Розвиток та сучасні тенденції системи підготовки фахівців з фізичної культури в умовах євроінтеграції : [монографія] / Ю. Войнар, Д. Наварецький, І. Глазирін – Черкаси: Відлуння-Плюс, 2005. – 184 с.